

عنوان مقاله:

نوع شناسی کشاورزی. شهری در راستای ارتقاء فضاهای سبز شهری

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی و سومین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی شهری و مدیریت شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

یاسر معرب - دکتری برنامه ریزی محیطزیست، پژوهشگر و مدرس دانشگاه جامع امام حسین (ع)

علیرضا رحمتی - دکتری برنامه ریزی محیطزیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کشاورزی شهری یک سیستم کشاورزی چند کارکردی است که فعالیت های سنتی کشاورزی را با فعالیت های سرگرمی و اوقات فراغت، نشاط و پویایی اقتصادی، سلامت فردی، رفاه جامعه، چشم انداز و موضوعات حفاظت محیط زیست مرتبط می کند. کشاورزی شهری می تواند نقش مهمی در کمک به توسعه پایدار شهرها ایفا کند. دستیابی به توسعه پایدار شهری از طریق کشاورزی شهری نیازمند توجه به بسترهایی شامل طراحی شهری، قوانین مقررات و فرهنگ سازی صحیح در بین عموم مردم، همچنین شناسایی اماکن، افراد و حتی گیاهان مناسب کشاورزی شهری و ارائه آموزش های لازم است. نوع شناسی کشاورزی شهری براساس نشانه های ۱- مکان اجرا، ۲- مقیاس اجرا، ۳- مجریان و شرکا و ۴- گیاهان مناسب است که می تواند برای استفاده شخصی، تجاری، فرهنگی- اجتماعی و یا ترکیبی باشد. لذا در این پژوهش نیز، برای تدوین الگوی کشاورزی شهری در راستای ارتقاء فضاهای سبز شهری نیاز به تبیین مدل مفهومی جامعی است تا براساس آن برنامه ریزان و مدیران شهری با برنامه ریزی مناسب به ارائه الگوی کشاورزی شهری پایدار بپردازند. برای دستیابی به کشاورزی شهری پایدار با توجه به مطالعات انجام شده در ابتدا باید معیارها و زیرمعیارهای انتخاب گیاهان مناسب کشاورزی شهری مشخص گردد. سپس براساس این معیارها، محصولات (سبزی و صیفی جات، گیاهان دارویی، درخت و درختچه های مثمر) در طبقه بندی های مختلف تعیین گردد. در ادامه فضاهای قابل استفاده برای کشاورزی شهری در محیط های شهری مقیاس بندی (مقیاس کوچک، متوسط و بزرگ) شود و در نهایت براساس محل های تولید (پشت بام، حیاط و باغچه، پارک ها، زمین های بایر، فضاهای باز عمومی (مدارس و موسسات دولتی، بیمارستان-ها، دانشگاه ها)، گلدان، لبه پنجره، تراس) نوع گونه های مناسب کاشت در این محل ها مشخص گردد

کلمات کلیدی:

کشاورزی شهری، محیط زیست، فضای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1876201>

